

РЕШЕНИЕ

№ 2642

гр. София, 22.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 14.04.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Даниела Иванова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **11386** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156-161 ДОПК.

Образувано е по жалба на Е. Д. С. срещу РА №20001009794/26.01.2011г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение №567/31.03.2011г. на Директора на Дирекция «О.» С. при ЦУ на НАП.

Жалбоподателят моли за отмяна на обжалвания ревизионен акт като счита, че неправилно е незаконосъобразно се определят данъчните му задължения по ЗОДФЛ за 2004г. и 2005г. по реда на чл.122 и сл. от ДОПК. Според жалбоподателя Р. акт е издаден при неизяснена и непълна фактическа обстановка, като не са взети предвид всички относими факти и обстоятелства. В конкретния случай, при анализ на представените от ревизираното лице писмени доказателства, обяснения и справки за ревизирания период неправилно е формиран извод, че за 2004г. е налице превишение на разходите над приходите и е налице недостиг на средства в размер на 9 646,07лв., а за 2005г. е налице недостиг на средства в размер на 23 130,31лв. Инициирането на ревизионно производство по реда на чл.122 от ДОПК без да са налице предпоставки за това е незаконосъобразно. Анализ на имуществото по отношение съответствието на приходите и разходите, направени в период през 2003г., извън ревизията не може да служи за изграждане на констатации и определяне на задължения в РА. Изложени са аргументи за неправилно определяне на приходите и разходите на лицето и паричните потоци за двете ревизирани години. Жалбоподателят възразява срещу определеното начално салдо на налични парични средства към 01.01.2004 г. в размер на 28 362.88 като претендира салдо от 73 365,04 лв. Счита, че при постановяване на Р А са

игнорирани съществени доказателства, като излага подробни доводи в жалбата и претендира отмяна на РА като незаконосъобразен.

В съдебното заседание по делото жалбоподателят чрез процесуалния си представител адв. К. поддържа жалбата, претендира направените по делото разноски.

Ответникът – Директорът на Дирекция „ОДОП” (с предишно наименование ”О.”) – [населено място] при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител пледира за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност и доказаност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Ревизионното производство е образувано на основание Заповед за възлагане на ревизия № 1005538/30.06.2010 г., издадена от П. Г. Г. началник сектор „Ревизии” в Дирекция „Контрол” при ТД на НАП С. (връчена на 20.07.2010 г.), изменена със ЗВР № 1008412/07.10.2010 г., издадена от Ц. К. Н., началник сектор „Ревизии” в Дирекция „Контрол” при ТД на НАП С. и ЗВР № 1009794/11.11.2010 г., издадена от П. Г. Г.. С ЗВР е възложено извършването на ревизия на Е. Д. С., с ЕГН [ЕГН] за определяне на задълженията по Закона за облагане доходите на физическите лица /ЗОДФЛ/ за периода от 01.01.2004 г. до 31.12.2005 г.

Ревизията приключва с РА № 20001009794/26.01.2011 г., издаден от С. В. К., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С., упълномощена със Заповед за определяне на компетентен орган № К-1009794/25.11.2010 г. от органа, възложил ревизията.

С издадения РА № [ЕГН]/29.11.2010 г. са установени задължения за ДДФЛ по чл.35 от ЗДОФЛ за 2004г. в размер на 1 193,07лева и лихви 879,23 лева и за 2005г. в размер на 3 908,71лева и лихви 2 399лева.

По време на ревизията на задълженото лице са връчени искания за предоставяне на документи и писмени обяснения от задължено лице, като са изискани са всички доказателства, отнасящи се до източниците и размера на доходите, получени от Е. Д. С. като физическо лице: недвижимо имущество: налични банкови сметки и парични средства в брой и доказателства за произхода им; получени и предоставени заеми; притежавани финансови активи и движими ценности, пътувания в чужбина; участия в управителни и надзорни органи на юридически лица, доходи от наем; документи доказващи извършените разходи на физическото лице, декларация във връзка с произхода на паричните средства. По реда на чл.47 от ДОПК за установяване на факти и обстоятелства от значение за ревизията са изпратени искания за представяне на документи до службата по вписванията за изповяданите сделки с недвижими имоти на лицето като продавач и купувач; до Столична дирекция „Полиция” за притежаваните от лицето моторни превозни средства и за задграничните му пътувания; до всички търговски банки за открити банкови сметки и налични парични средства, Агенция „Митници”- Централно управление за установяване на извършен внос/износ и др.

Извършен е анализ на всички доходи с установен произход и на всички разходи, реализирани от Е. Д. С. през процесиите периоди.

Направена е проверка и анализ на семейно положение, движението по банкови сметки, други доходи, подлежащи на деклариране, имуществено състояние, пътувания

в чужбина, получени и отпуснати заеми. В рамките на ревизирия период лицето е било представляващ в [фирма] , [фирма] и [фирма], като само последното дружество е било действащо. Не са установени реализирани доходи от трудови правоотношения за 2004г. и 2005 г. Извършена е съпоставка между средствата, с които лицето е разполагало по години и извършените разходи, в т. ч. обичайните разходи за издръжка на едно лице на база статистически данни на Националния статистически институт (НСИ).

След преглед на събраните доказателства, органът по приходите е констатирал обстоятелство по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК, а именно наличие на данни за укрити доходи. Съгласно разпоредбата на чл. 123, ал. 1 от ДОПК, в случаите по чл. 122, ал. 1 при определяне на основата по реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК, се смята до доказване на противното, че е налице подлежаща на облагане с данъци печалба, респективно доход, когато: 1/ стойността на имуществото на лицето явно съществено превишава размера на декларираните приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или безвъзмездно финансиране, получени от него и 2/ направените разходи от лицето и свързаните с него лица по § 1, т. 3, б "а" от допълнителните разпоредби, явно и съществено превишават размера на декларираните получени средства. Фактическите констатации на ревизиращите обосновават хипотезата на чл. 123, ал. 1, т. 2 от ДОПК, като следва да се посочи, че за да се презюмира подлежащ на облагане доход по смисъла на цитираната норма, следва превишението на разходите над приходите да е безспорно установено от органите по приходите.

В РА е прието, че за да извърши установените при ревизията разходи, ревизираното лице е разполагало с недекларирани средства. Недостигът на парични средства до размера на извършените от лицето разходи е възприет в РА за данъчна основа за облагане с данък на основание чл. 122, ал. 1 във връзка с ал. 2 от ДОПК.

Върху така определената данъчна основа е приложена данъчната ставка, регламентирана в ЗОДФЛ (отм.) и съответно е определен дължимия от лицето данък.

Във връзка с приложение на чл. 122 и следващите от ДОПК, на ревизираното лице е връчено Уведомление с изх. № Д. 17-44-00-2900/17.11.2010 г. по чл. 124, ал. 1 от ДОПК, с което то е известно, че основата за облагането му с данък върху дохода ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК. Със същото уведомление е определен 14-дневен срок, в който лицето да представи доказателства и да вземе становище. Връчено е ИПДПОЗЛ № 17-44-00-2900/17.11.2010 г. за представяне на декларации по реда на чл. 124, ал. 1 от ДОПК. В указания срок лицето е представило декларации по чл. 124, ал. 3 от ДОПК за имущественото състояние за периода 01.01.2004 г.-31.12.2005 г.

В отговор на връченото искане с писмо вх. № 1744-00-2900/01.09.2010 г. в ТД на НАП С., задълженото лице писмено е отговорило на поставените въпроси. Декларирал е собственост на жилище и автомобил Мерцедес 124, за което е приложил съответните документи нотариален акт /НА/ за покупка на апартамента и фактура съответно за автомобила. По отношение на въпроса за наличността на паричните средства към 01.01.2004 г., ревизирия субект е декларирал налична сума в размер на 113 255,00 лв. от източници, описани в декларацията за които е представил съответните документи, а именно: договор за дарение на парични средства от 11.01.2002 г., шест броя НА, парични преводи от Австралия направени от три физически лица, приложил е 3 броя извлечения, копия за платени местни данъци и такси за ревизирия период и др.

В хода на ревизията е установено, че Е. Д. С. не е подавал годишни данъчни декларации по чл. 41 от ЗОДФЛ, не е реализирал доходи от участие в дружествата и ЕТ, които представлява, както и от трудови правоотношения.

Ревизиращият орган е определил началното салдо към 01.01.2004 г. в размер на 28 362,12 лв., което е участвало при анализа на паричните ресурси за ревизираните данъчни периоди. Видно от обжалвания РА, при формирането на началното салдо в приходната част са участвали само част от декларираните суми от лицето, а именно: получена сума в размер на 27 615,00 лв. по договор за дарение от 11.01.2002г.; дарение от родителите в размер на 6 000,00 лв. по договор за дарение от 23.04.2003 г.; в размер на 5 950 лв. от покупко-продажба на недвижим имот НА № 178, рег. № 3852, дело № 580/2001 г.; 4 500,00 лв. по НА № 59, рег. № 1694, дело № 154/2002г. и сума в размер на 1 750,00 лв. по НА № 122, рег. № 1072, дело № 106/2002 г.

От образувания доход към 01.01.2004 г. в общ размер на 49 815,00 лв., органът по приходите е приспаднал половината от стойността на платената вноска в брой за закупено жилище в размер на 15891,12 по легова равностойност на 8125,00 долара и стойността на закупения автомобил в размер на 5 561,00 лв., закупени през 2003 г. В резултат на описания механизъм е установен остатък на налични парични средства към 01.12.2004г. в размер на 28 362,88 лв., които са приети за начално салдо при формирането на паричните потоци за ревизираните данъчни години.

С оглед принципите на обективност и служебното начало, органите по приходите правилно са съобразили, че при извършване на ревизия по реда на чл. 122 от ДОПК, е задължително да бъдат взети предвид и подложени на анализ доходите и разходите на ревизираното лице за един разумен период, извън обхвата на конкретната ревизия. Ревизиращият екип по свое осматреление е установил определено салдо към началния момент на ревизията, което е послужило за изготвяне на паричните потоци за ревизирания период. Следователно, с оглед извършените от ревизиращите изчисления, данъчната ревизия за установяване задълженията на Е. Д. С., правилно е извършена по особения ред на чл. 122 и сл. от ДОПК.

Жалбоподателят оспорва определеното му начално салдо на налични парични средства към 01.01.2004 г. в размер на 28 362,88 лв. и претендира салдо в размер на 73 365,04 лв. Според жалбоподателя при формиране на началното салдо към 01.01.2004 г. следва да бъдат включени и сумите, както следва:

1. Половината от дохода, получен от продажбата на недвижим имот по НА № 148, рег. № 1390, дело № 139/2003 г. в размер на 10 000,00 лв.;

Не може да се приеме за основателно възражението за включване в началното салдо на половината от сумата при продажбата по НА № 148, рег. № 1390, дело № 139/2003 г., тъй като имотът, предмет на продажба е бил лична собственост на съпругата на жалбоподателя П. П. С.. С цитирания нотариален акт тя е извършила продажба на описания в акта недвижим имот за сумата от 20 000,00 лв. Видно от приложения по сделката нот. Акт № 195, том V, ре г. № 3930 дело № 588 от 2001 г. имотът, обект на продажбата е дарен от майка й М. П. К.. Съгласно чл. 20, ал. 1 от действалия през 2003г. Семейен кодекс /отм./, вещите, правата върху вещи и паричните влогове, придобити преди брака, както и вещите, правата върху вещи и паричните влогове, придобити през време на брака по наследство и по дарение, принадлежат на съпруга, който ги е придобил. По смисъла на чл. 21, ал. 1 от СК /отм./ лични са вещите, правата върху вещи и паричните влогове, придобити през време на брака изцяло с лично имущество по чл.20, ал.1 или с друго лично имущество, придобито преди брака.

Поради това не може да се приеме, че получените суми от съпругата С. от продажба на личния ѝ недвижим имот, получен като дарение, представляват съпругеска имуществена общност по смисъла на чл. 19 от СК /отм./. Ето защо, правилно при определяне на началното салдо към 01.01.2004 г. не е взета предвид половината от сумата, получена от продажба на описания имот - 10 000 лева.

2. Дохода получен от продажбата на недвижим имот в размер на 5 000 лева по НА №6/30.01.2002г. Съгласно същия НА жалбоподателят в качеството си на баща и законен представител на малолетната си дъщеря В. Е. С. продава описания недвижим имот и от нейно име е получил в брой сумата от 5 000 лв.

Настоящата съдебна инстанция намира, че възражението на жалбоподателя за включване в началното му салдо към 01.01.2004г. на сумата, получена от продажбата на недвижимия имот, собственост на дъщеря му с НА №6/30.01.2002г. е основателно. Съгласно чл.3 от Закона за лицата и семейството вместо малолетните лица и от тяхно име правни действия извършват техните законни представители - родители или настойници. Според чл.68 на отменения Семейен кодекс родителите са длъжни да се грижат за децата си и да ги подготвят за общественополезна дейност. Според чл.72 и чл.73 от с.к. родителските права и задължения се упражняват от двамата родители заедно и поотделно, като всеки от родителите може сам да представлява малолетните си деца само в техен интерес. Следователно, макар сумата по НА №6/30.01.2002г., получена от Е. С. строго погледнато да представлява приход в патримониума на дъщеря му – В. С., баща ѝ като неин законов представител и от нейно име е имал възможност да се разпорежда със тези средства след получаването им, включително и с цел издръжка на цялото семейство и конкретно на малолетната В.. Сумата от 5000 лева жалбоподателят е можел да ползва по свое усмотрение за покриване на разходи на семейството, като житейски неоправдано е да се мисли, че тези пари са били похарчени само за задоволяване на потребностите на малолетната му дъщеря. Тъй като тази сума е станала част от разполагаемите средства на Е. С., тя следва да се добави при определяне на началното салдо за ревизирания период към 01.01.2004г.

3. Жалбоподателят счита, че неоснователно са игнорирани от първоначалното салдо получените суми от Австралия през 2001г. от физически лица, в т. ч. майката на съпругата му по легова равностойност общо в размер на 18 505.88 лв.

Основателно жалбоподателят твърди, че получените от Австралия през 2001 безвъзмездно парични средства от физически лица. в т. ч. и от майката на съпругата му, следва да намерят отражение в началното салдо към 01.01.2004 г. Същите суми ревизираното лице е декларирало като налични парични средства към 01.01.2004 г., но не са кредитирани от органа по приходите.

Настоящият съдебен състав намира жалбата за основателна и в тази ѝ част. Паричните преводи са от Австралия и във валута и са извършени от М. П., К. С. и М. Д.. Преводите са извършени по банков път на следните дати и за сумите, както следва: на 07.11.2001 г. - 7000,00 \$ - легова равностойност - 15 188,39 лв. са преведени от К. С. на Е. С., видно от представения банков документ на стр.62 от делото; на 08.11. 2001г. - 1 978,50 \$ - легова равностойност 4 312,99 лв. и на 13.11.2001 г. - 2 978.50 \$ - легова равностойност - 6 598.69 лв. в полза на [фирма]. Последните две суми са изтеглени от Е. Д. С. от касата на дружеството, съгласно разходни валутни ордери с №144/09.11.2001г. и №146/14.11.2001г. – приложени по делото, поради което следва да участват при формиране на първоначалното му салдо. Без значение какво е било предназначението на изпратените от Австралия суми, те са станали част от

разполагаемия доход на получателя. В случая от значение е, че сумите са били налични, щом като са станали предмет на банков превод. Поради това, неотнормимо обстоятелство към тяхната наличност е произхода на парите. Същите следва да намерят отражение в паричния поток на лицето в началното салдо към 01.01.2004 г.

4. Жалбоподателят претендира включването в началното салдо при формиране на паричния поток на сумата от 2000 лева, представляваща обезщетение по щета №02110040104/16.02.2003г.

Тази му претенция е неоснователна, тъй като предназначението на изплатените от застрахователя средства е да покрият разходите за отстраняване на претърпените щети. След отстраняване на повредата по МПС-то не би следвало да е останала разполагаема сума за лицето от изплатеното застрахователно обезщетение, поради което то не се приема за доход, участващ при формирането на началното салдо към 01.01.2004г.

5. На следващо място жалбоподателят изразява несъгласие относно включване на суми в началното салдо към 01.01.2004 г., свързани с разходната му част, а именно отразена е покупката на жилище и автомобил.

Съгласно представения НА № 96, том 3, рег № 7082, дело № 421/2003 г. е закупен апартамент на 09.12.2003 г. от Е. Д. С. и П. П. С., подробно описан в цитираният НА за сумата от 65 000,00 евро. Видно от нотариалния акт, продавачите са заявили пред нотариуса по сделката, че са получили напълно и в брой от купувачите сумата от 16 250,00 евро. Останалата част от продажната цена в размер на 48 750,00 евро ще им бъде изплатена при отпускане на кредит на купувачите от [фирма], съгласно договор за банков кредит. Отделно от това ревизираното лице е представило и фактура № [ЕГН]/11.02.2003 г. за закупен лек автомобил „МЕРЦЕДЕС 124-ТЕ 200“, за сумата от 4 120,00 лв. и ДДС 1 441,00 лв. обща стойност 5 561,00 лв.

При така установената фактическа обстановка с цел обективното установяване на началното салдо към 01.01.2004 г. органът по приходите правилно е съобразил направените за периода разходи за семейно жилище и семейна кола, като е отчел обстоятелството, че правата на физическото лице са в семейна имуществена общност. Тези разходи не би следвало да се изключват, само защото са направени преди началото на ревизирания период. Общото начално салдо се формира на база получени преди 01.01.2004г. доходи, но и след приспадане на направените преди тази дата разходи. Тъй като паричният поток за ревизираните 2004г. и 2005г. още при формирането на началното му салдо е динамична величина, отражение при изчисляването му следва да намерят не само получените, но и разходваните от лицето средства. В противен случай изчисленията не биха отразили реално наличните към 01.01.2004г. суми. Ето защо е правилно включването на сумите за покупка на жилище и автомобил към разходната част, при определяне на началното салдо.

6. Жалбоподателят възразява и срещу отказа на ревизиращите органи да включат в паричния поток за 2005 г., върнати обратно парични средства от командировъчни пътувания до Република К..

В разходната част на съставения паричен поток, органите по приходите са включили декларираните от Е. Д. С. суми при излизане от страната с валутна митническа декларация 30,00 лв., 100,00 евро и 13 269.00 евро.

Жалбоподателят посочва конкретните дати на които е върнал обратно 12 250,00 щатски долара, а именно: на 09.04.2005 г.; на 07.08.2005 г. и на 07.12.2005 г. Отбелязва, че Наредба № 10/16.12.2003 г. не изисквала писмено деклариране на суми до 8 000,00 лв. и тяхната равностойност в чуждестранна валута. Твърди, че сумата е била необходима временно да депозира гаранция за платежнеспособност с оглед търговските взаимоотношения с Р. К..

За горните твърдения не са представени доказателства, поради което съдът не ги кредитира. Жалбоподателят не е представил договор, търговска кореспонденция или други писмени доказателства в уверение на това, че тези парични средства са свързани именно със служебно пътуване на лицето в качеството му на съдружник във [фирма]. Задълженото лице не е доказало по никакъв начин, че паричните средства са използвани целево за гаранция с търговски контрагент от Република К.. Не са представени доказателства и за внасянето им обратно в Б., както се твърди.

При съобразяване на изложеното съдът е назначил съдебно-счетоводна експертиза, която да изчисли дължимия данък върху доходите на Е. Д. С. по години и за целия ревизиран период, след като изчисли началното салдо към 01.01.2004г., включвайки в наличните средства освен тези, взети предвид от ревизиращите органи и дохода, придобит от него в качеството му на законен представител на малолетното си дете, съгласно НА №6/30.01.2002г., както и получените суми от Австралия през 2001г. от физически лица. Заключение на вещото лице е изготвено изчерпателно и професионално и не е оспорено от страните, поради което съдът го кредитира изцяло.

При определяне на началното салдо при условията, посочени по-горе, експертизата е изчислила, че на 01.01.2004г. салдото е в размер на 46 412,16лева. В резултат на направените изчисления, за 2004г. няма недостиг на парични средства и не следва да бъде начисляван данък върху доходите на физическото лице Е. С.. За 2005г. началното салдо е 8 762,09лева и в резултат на направените изчисления експертизата е установила, че към 31.07.2005г. има недостиг на парични средства в размер на 9 338,22лева, като на 01.08.2005г. изчисляването на паричния поток започва от нула и в края на 2005г. има налични средства в размер на 7 251, 82 лева. За да изчисли допълнително дължимия данък върху доходите на Е. С. за 2005г. експертизата е съобщила действащото законодателство към 2005г., както и факта, че лицето е имало група инвалидност по-голяма от 50% (копие от решението на ТЕЛК е приложено по делото). Съгласно ЗОДФЛ (отм.) за 2005г. данъчната основа за облагане на доходите на физическите лица с определена от компетентните органи намалена работоспособност от 50% до 100% се определя като полученият облагаем доход се намалява с двойния размер на необлагаемия годишен минимум или 3 120лева. Данъчната основа за облагане на дохода на Е. С. за 2005г. е 9 338,22лева, намалена с 3 120лева или 6 218,22лева. Дължимият данък върху доходите на физическите лица, определен по скалата за 2005г. е 972, 01лева.

Поради изложеното жалбата се явява частично основателна. Оспореният Ревизионен акт следва да се отмени в частта, в която с него са определени задължения за данък върху доходите на физическите лица по чл.35 от ЗОДФЛ

(отм.) за 2004г. в размер на 1 193,07лева и съответната лихва и да се измени в частта, в която за 2005г. е определен данък по чл.35 от ЗОДФЛ (отм.) в размер на 3 908, 71лева и съответната лихва, като се определи за 2005г. данък по чл.35 от ЗОДФЛ (отм.) в размер на 972,01лева и съответната лихва. Предвид изхода на делото на ответника на основание чл.161, ал.1 от ДОПК се дължи юрисконсултско възнаграждение, в размера до минималното възнаграждение за един адвокат, което съдът определя на 300 / триста/ лева. На жалбоподателя се дължи присъждане на разноски, съразмерно на уважената част от жалбата, които възлизат на 777 /седемстотин седемдесет и седем/ лева. Водим от горното и на основание чл.160, ал.1 от ДОПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, I АО, 11 с-в

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Е. Д. С. РА №20001009794/26.01.2011г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение №567/31.03.2011г. на Директора на Дирекция «О.» С. при ЦУ на НАП **в частта**, в която с него са определени задължения за данък върху доходите на физическите лица по чл.35 от ЗОДФЛ (отм.) за 2004г. в размер на 1 193,07лева и съответната лихва.

ИЗМЕНЯ РА №20001009794/26.01.2011г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение №567/31.03.2011г. на Директора на Дирекция «О.» С. при ЦУ на НАП **в частта**, в която за 2005г. е определен данък по чл.35 от ЗОДФЛ (отм.) в размер на 3 908, 71лева и съответната лихва, като ОПРЕДЕЛЯ за 2005г. данък по чл.35 от ЗОДФЛ (отм.) в размер на 972,01лева и съответната лихва.

ОСЪЖДА Е. Д. С. да заплати на Дирекция „ОДОП” (предишно наименование Дирекция „О.”) - С. при ЦУ на НАП сумата от 300 / триста/ лева юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА Дирекция „ОДОП” (предишно наименование Дирекция „О.”) - С. при ЦУ на НАП да заплати на Е. Д. С. сумата от 777 /седемстотин седемдесет и седем/ лева разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред ВЪРХОВНИЯ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД в 14-дневен срок от съобщенията до страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: